

Forfatter: Goldschmidt, M. A.

Titel: Udrag fra Hjemløs

Citation: Goldschmidt, M. A.: "Hjemløs", i Goldschmidt, M. A.: *Hjemløs*, udg. af Mogens Brøndsted ; Harald Jørgensen , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, 1999, s. 388. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-goldschmidt03-shoot-idm139686919335440.pdf> (tilgået 18. april 2024)

Anvendt udgave: Hjemløs

Under denne Tale havde Schjøtt gjort sit Toilette. Mod Slutningen kom i hans Tone noget Venligt og Kammeratligt, som paa Otto gjorde endnu mere Indtryk end selve Ordene; han følte sig livsglad og tillidsfuld, men kom i samme Øieblik til at see ud af Vinduet. Schjøtts Sovekammer, hvor de befandt dem, vendte ud til Gaarden, og han saa i det vaade Efteraarsveir Gavlene og de kantede Sider af Nabohusene omslutte den snavsede Gaard med dens fugtige Post og et grønlig-skimlet Plankeværk. Denne Modsætning til de lyse Billeder fra Elysium gjorde en piinlig, frastødende Virkning; han havde en fysisk, om end ikke moralsk Fornemmelse af, i hvilken Grad Betingelserne for en Tilværelse efter græsk Anskuelse mangle Nutidens Mennesker. Men i næste Øieblik vedblev Schjøtt, der var i Begreb med at trække Støvler paa og saa ud efter Veiret: Hvorfor læser man? Der er Svaret! Fordi man har nordisk Veir, fordi man har Taage, Slud, lisslag, Snee o. s. v. Saa læser man, saa vender man Blikket bort fra Omverdenen til Aandens skyfrie Himmel, til Blomster, Kildevæld, Fuglesang og de fjerne blaae Bjerge. Grækerne havde ingen Taage, derfor behøvede de ikke at læse meget Andet end Naturens Bog. Men saa kommer hos os Foraaret, da svulmer al Naturen, og saa kaste vi Bøgerne tilside og gaee ud at høre Nattergalen slaee.